

den Tid viser, at man til gifte udbetalte i Hovedstaden en gennemsnitlig Understøttelse af 1 299 Kr., medens enlige Mænd fik 1 027 Kr. og enlige Kvinder 897 Kr., for Provinsbyernes Vedkommende gifte: 1 004 Kr., enlige Mænd 739 Kr. og enlige Kvinder 726 Kr., og for Landdistrikternes Vedkommende: gifte 591 Kr., enlige Mænd 454 Kr. og enlige Kvinder 451 Kr. Man vil se, at de gifte vel fik mere end de ugifte, men dog ikke det dobbelte, gennemsnitlig 30—40 pCt. mere. Da man gennemførte Aldersrenteloven, gik man over til at give Ægtepar det dobbelte af den Understøttelse, man udbetalte til enlige Kvinder. Nu kan det maaske nok siges, at Forholdet mellem enlige Personer og gifte efter Alderdoms-understøttelsesloven knapt var helt retfærdigt — det er vanskeligt at sige, hvad gifte skal have mere end ugifte —, men det er givet, at man ved Aldersrenteloven gik for langt over til den anden Side. Et Ægtepar maa for at være økonomisk ligestillet med enlige Personer have større Understøttelse, men det behøver ikke at være det dobbelte, og giver man dem det dobbelte Beløb, er man uretfærdig overfor de enlige Personer. Et andet Sted i dansk Lovgivning, nemlig i Invalideloven, har man indsat et langt mere retfærdigt Princip. Efter Invalideloven faar en enlig Person 800 Kr., men et Ægtepar 1 200 Kr., altsaa 50 pCt. mere. Dette uheldige Forhold i Aldersrenteloven var man allerede opmærksom paa under Lovens Behandling, og derfor kom der i sidste Øjeblik en Bestemmelse ind, som tillod Kommunalbestyrelserne efter Skøn at bevillige enlige Personer, som havde været gifte, 25 pCt. Forhøjelse. Det var en Bestemmelse, man efter nogen Vaklen hos den daværende Indenrigsminister hurtigt maatte gaa over til at lade gælde for alle, der havde været gift, skønt det oprindeligt var Tanken, at Bestemmelsen skulde gælde et Aars Tid eller to, efter at vedkommende var blevet Enke eller Enkemand, ud fra den Betragtning, at vedkommende kunde have indrettet sit Liv som Ægtefælle, maaske sad med en større Lejlighed, saa han eller hun ikke kunde indrette sig efter at være enlig stillet. Imidlertid maatte man, som sagt, hurtigt lade det gaa over til at gælde for alle, der overhovedet havde været gift, selv om Ægtefællen var død for 10—20 Aar siden. Tilbage blev i Virkeligheden kun et ganske lille Antal — jeg antager en 6 000—7 000 Mennesker —, som aldrig havde været gift, og som man derfor ikke i Henhold til den Bestemmelse kunde komme til Hjælp,

hvorfor de maatte blive staaende paa Lovens lave Sats.

Nu er Forholdet det, at mange Kommuner har brugt Bestemmelsen om de 25 pCt. — den er jo frivillig —, og jeg tror, at flere endnu vil komme til at bruge den, efterhaanden som den saakaldte Forskels-hjælp bortfalder. Men det kan ikke nægtes, at der alligevel er en Del Kommuner, der ikke har benyttet den Tilladelse, de gennem Loven har faaet til at give enligt stillede 25 pCt. mere. Derved er der skabt en Ulighed, som man netop ønskede der ikke skulde være, naar man gik over til den nye Lov. Derfor tror jeg ikke, det er tilstrækkeligt at følge det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, naar han ved Finanslovsforslagets første Behandling gjorde sig til Talsmand for, at den Bestemmelse skulde udvides til ogsaa at omfatte dem, der ikke havde været gift; Det var ikke nær saa farligt, da Loven blev vedtaget, men efter at man i adskillige Kommuner er kommet ind paa at yde efter Taksten, er jeg bange for, at vi vil bevare Uligheden. Derfor glæder det mig, at den højtærede Indenrigsminister resolut har skaaret igennem, idet han forhøjer Satserne for enlige Mænd, enlige Kvinder samt for visse Ægtepar, saaledes at de 25 pCt. lægges ind i Satsen. Saa bliver Forholdet mellem Ægtepar, enlige Mænd og enlige Kvinder, der nu er 20—11—10, 15—10—9. Det vil sige, at et Ægtepars Aldersrente bliver 50 pCt. højere end en enlig Mands, og en enlig Kvindes Aldersrente 10 pCt. lavere end en enlig Mands. Foruden disse 25 pCt. Forhøjelse er der naturligvis til de enliges Sats lagte en mindre Forhøjelse svarende til de 10 pCt., der er lagt til Ægteparrens.

Derefter stiller Taksterne sig saaledes: For Københavns Vedkommende forhøjes Taksten for 65-aarige enlige Mænd fra 552 til 720 Kr. eller en Forhøjelse med 168 Kr. Derefter er der en gradvis Stigning, og hvis man venter med Begærings Indgivelse, til man er 68 Aar, stiger Taksten fra 726 til 936 Kr., eller en Forhøjelse med 210 Kr. For Provinsbyernes Vedkommende stiger Taksten for 65-aarige Mænd fra 444 til 600 Kr., det vil sige en Forhøjelse med 156 Kr., og den er saa gradvis stigende til 68 Aars Alderen; hvis man venter med Begærings Indgivelse indtil da, stiger den fra 582 til 780 Kr. eller med 198 Kr. For Landets Vedkommende stiger den for den 65-aarige Mand fra 330 til 480 Kr. eller en Forhøjelse med 150 Kr. for ved 68 Aars Alderen: at stige til 624 Kr., som betyder en Forhøjelse med 186 Kr. — For de enlige